

Ο Ρότζερ ξμεινε σιωπηλός, μά ή θεία Κόρα δέν κρατήθηκε και φώναξε:

— Καί τί άπαντιά ό προκομμένος ό αδελφός μου;

— Νά σάς διαβάσω τό τηλεγράφημά του.

Καί διάβασε:

«Παντρέψου με τίς εύχές μου, αλλά ούτε εσύ, ούτε ό άλήτης ό άντρας σου, νά περιμένετε από μένα δεκάρα.

ΤΖΩΝ ΦΙΝΛΕΥ»

— "Αμ' τόν ξέρω έγώ τόν γέρο τσιγγούνη! γκρίνιαζε ή θεία Κόρα

"Όσο για τόν Ρότζερ, αυτός πού έπρεπε νά είνε μάλλον εύχαριστημένος από τήν άπάντησι του πολυεκατομμυριούχου, άφου συνέπιπτε άπολύτως με τίς άντιλήψεις του, φάνηκε στενοχωρημένος. Η Κυνθία όμως δέν τό παρατήρησε κι' έξακολούθησε:

— "Έτσι όμως λύνεται τό πρόβλημα. Η άπάντησις του πάτερα μου μ' έκανε νά πάρω τήν άπόφασί μου. Ρότζερ, έσύ είχες δίκη. Αύριο κιόλας θά παντρευτούμε.

— Μπράβο, Κυνθία! φώναξε ή θεία Κόρα, τρισευχισμένη. Αυτό έπρεπε νά τό άποφασίσης από τήν πρώτη στιγμή. Τά λεφτά δέν κάνουν τήν εύτυχία και ό Ρότζερ θά κατορθώσει νά σε κάνη εύτυχισμένη.

Μά ό νέος δέν φαινόταν νά συμμερίζεται αυτή τήν άποψη. "Όχι ότι ήταν άνειλικρινής και είχε δυσανεστηθή από τήν άπόφασί του πολυεκατομμυριούχου, νά μή τούς δώση δεκάρα — άφου αυτό άκριβώς ζητούσε κι' ό ίδιος. Μά τώρα όμως πού τό όνειρό του πλησίαζε νά γίνη πραγματικότητα, τώρα πού ή Κυνθία είχεν άποφασίσει νά τόν παντρευτή όπως ήταν, άρχισε νά άναρωτιέται άν αυτό πού θά έκανε σε λίγο ήταν τίμιο.

— Πρέπει νά κυττάζουμε τίμια τά πράγματα, Κυνθία. είπε ξαφνικά ό Ρότζερ. Νομίζω πώς δέν έχω τό δικαίωμα νά σου στερήσω τήν μεγάλη ζωή και τά πλούτη, στά όποία είσαι συνηθισμένη, για νά συμμερισθής τήν ταπεινή ζωή μου.

— Μά τί είνε αυτά πού λές; διαμαρτυρήθηκε ή νέα.

— Λέω τήν αλήθεια, έξακολούθησεν ό Ρότζερ. Πρέπει νά έγκαταλείψουμε τήν ιδέα αυτή του γάμου, πού σε λίγο, όταν θ' άρχίσης νά νοσταλγής τήν παλιά σου ζωή, θά σε κάνη δυστυχισμένη.

"Αρχισε τότε μιá μεγάλη φιλονεικία, πού με κάθε τρόπο προσπαθούσε ή θεία Κόρα νά κατευνάση. Και στο τέλος, ένω ή Κυνθία τράθηξε κλαίγοντας πρós τόν κήπο, ό Ρότζερ πήγε και κλειδώθηκε στο δωμάτιό του λέγοντας πώς τήν έπομένη θά έφευγε με τό ηρωικό τραίνο.

— Τί περίεργες ψυχές έχουσι οι σημερινοί νέοι! μουρμούρισεν ή θεία Κόρα, πού μάταια προσπαθούσε νά βρή μιá λύσι.

Καταλάβαινε τήν αυτοθυσία του Ρότζερ και τήν άγάπη της Κυνθίας, και έπιθυμούσε τόσο πολύ νά τούς βοηθήση!

Η θεία Κόρα κατέθηκε σε λίγο στον κήπο αναζητώντας τήν Κυνθία. Τήν βρήκε καθισμένη στη θάσι του ήλιακού ρολογιού. Η νέα πού δέν έκλαιγε πειά, κρατούσε στο χέρι της ένα μαχαιράκι και με θυμό έξυνε τά χαραγμένα πάνω στην πέτρα όνόματά τους, τά όνόματα πού τά είχεν χαραξει τόν καιρό της εύτυχίας τους. Σάν είδε τή θεία της, άφησε νά πέση από τό χέρι της τό μαχαίρι, πού έκανε ένα παράξενο κρότο, σαν ή γή από κάτω νάταν κούφια. Τό πράγμα φάνηκε περίεργο στη θεία Κόρα, ή όποία έσκυψε και σκάλισε στο σημείο πού είχε πέσει τό μαχαίρι, στη θάσι άκριβώς του ήλιακού ρολογιού. Και κατάπληκτη έβγαλε από τό χώμα ένα μικρό σκουριασμένο κουτάκι, πάνω στο όποίο υπήρχε χαραγμένη ή ακόλουθη έπιγραφή:

«Καλή τύχη. — Πλοίαρχος Τήης».

Η γρηά άνοιξε τό κουτάκι, πήρε από μέσα πέντε σκουριασμένες δεκάρες και φώναξε:

— Βρέ τόν γέρο-κατεργάρη! "Όστε αυτά είνε τά έκατόν χιλιάδες δουβλόνια του πειρατού; "Ό άθλιος έδημιούργησε έναν όλόκληρο θρύλο για πέντε παληοδεκάρες!

Μά ξαφνικά τά μάτια της άνοιξαν διόπλατα, τό πρόσωπό της χλώμιασε και άρχισε νά φωνάζη:

— Χίλια έπτακόσια ένενήντα έννηά! "Υψιστε Θεέ! Κυνθία, τοίμπησέ με! Κύττα αυτές τίς δεκάρες! Είνε του χιλια έ-

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΤΟΥ Κ. Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕ

ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΜΑΣ ΦΑΓΗΤΑ

ΑΡΝΙ ΦΟΥΡΝΟΥ ΜΕ ΤΥΡΙ

(Θεσσαλονίκη)

(Αί κατωτέρω δύο συνταγαι έστάλησαν εκ Θεσσαλονίκης παρά της κυρίας ΝΙΟΒΗΣ ΓΑΡΥΦΑΛΗ)

Κόβεται κομμάτια τό άρνίσιο κρέας, όπως για γκιουβέτοι. Τό θάζουν στο ταψί ή καραβάνα και τό άλατοπιπερώνουν — όχι πολύ άλάτι, διότι θά προστεθή και τυρί — έπίσης θάζουν και άνιθο ψιλό και λίγο δυόσμο, τό άνάλογο βούτυρο μισολυμένο και αρκετή ντομάτα πουρέ, διαλυμένη με λίγο νερό. Ανακατεύονται όλα καλά και άπλώνονται στο ταψί. Έχομε τότε τυρί άσπρο τρίμματα και τά θάζομε έδω κι' εκεί στα κενά του κρέατος. Ψήνεται στο φούρνο και προσέχομε νά μή ξεροψηθή τό τυρί. Νά μείνη δέ μετά τό ψήσιμο λίγη σάλτσα στο φαγητό και διά τουτο, κατά τό ψήσιμο, ρίπτεται από λίγο-λίγο νερό.

ΑΡΝΟΠΗΤΤΑ ΜΕ ΤΥΡΙ

Διαλέγονται ψαχνά κρέατα άπ' ό,τιδήποτε μέρος του άρνιού, έστω και στήθη και λαιμός. Τό ξεκοκκάλισμα γίνεται άφου βράση τό κρέας, τό όποιο θά είνε κομμένο όπως για έντράδα. Τό θάζομε νά βράση όπως για θραστό, με λιγώτερο νερό όμως, προσθέτομε δέ και 8—10 κρεμμύδια όλόκληρα και λίγες ρίζες σέλινου ή μαϊντανού. Αφου βράση, στραγγίζομε τό ζουμι και τό ξαναθάζομε στη φωτιά νά τραθήξη και μείνη έως μισή όκά — ή άναλογία αυτή είνε διά πηττα με δύο όκάδες περίπου κρέας ώμό. Ένωμεταξύ ξεκοκκαλίζομε τά ψαχνά, χωρίς νά λυώνουν πολύ και τά θάζομε σε λεκάνη, καθώς και τά θρασμένα κρεμμύδια, τά όποια μισολυνομε με τά δάχτυλα. Τότε κτυπούμε 8—10 αυγά σ' ένα κατσαρόλι ή λεκάνη, προσθέτομε τό τραθηγμένο ζουμι, έπίσης δέ έως 100 δράμια τυρί κασέρι ξυσμένο, προσθέτομε άνιθο και μαϊντανό και τό ρίπτομε στο κρέας και τά ανακατεύομε καλά.

"Έχομε τότε φύλλα του μπακλαβά 8 έως 10 και τά στρώνομε σε ταψί, βουτυρώνοντες αυτό. Ένωμεταξύ άπλώνομε επ' αυτών τήν γέμισι, τήν στρώνομε άπ' επάνω με τό μαχαίρι και πασπαλίζομε λίγο τυρί ακόμα. Ψήνεται δέ εις φούρνο μέτριο μέχρις ότου ψηθούν τά φύλλα από κάτω και πήξη καλά ή σάλτσα των αυγών. Αν δέ κατά τό ανακάτευμα του κρέατος στα αυγά, προτου τά χύσομε στο ταψί, ίδούμε ότι είνε πολύ σφικτή ή γέμισις, της προσθέτομε λίγο νερό ή γάλα, ώστε νά άπλώνη εύκολα στο στρώσιμο. Αν θέλομε μάλιστα, διαλύομε και ως ένα κεσέ γιαουρτι μέσα στ' αυγά. Εάν δέ δέν έχουμε πρόχειρα φύλλα του μπακλαβά, τότε κάνομε φύλλο σπιτικό. Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ

πτακόσια ένενήντα έννηά!

— Μά τί συμβαίνει, τέλος πάντων, θεία;

— Δέν καταλαβαίνεις, χρυσή μου; Είνε από τις πρώτες δεκάρες πού έκοψε τό έλεύθερο άμερικανικό κράτος. Στοιχίζουσι δέκα χιλιάδες δολλάρια ή κάθε μιá! Προχθές διαβάσα στην έφημερίδα πώς τόσο πουλήθηκε μιá τέτοια δεκάρα σε κάποια δημοπρασία! Είνε σπανιότατες!

— Θεία, μου φαίνεται σαν άπίστευτο... Πενήντα χιλιάδες δολλάρια αυτές ή σκουριασμένες δεκάρες...

— Τώρα έχετε πενήντα χιλιάδες δολλάρια, και μπορείτε νά παντρευτήτε! έκανε ή θεία Κόρα χαρούμενη.

— "Ω, θεία, ξέρεις πολύ καλά πώς δέν μπορούσι νά δεχθούμε ένα τέτοιο δώρο... προσπαθησε νά διαμαρτυρηθή ή Κυνθία.

— Μην είσαι άνόητη! Σου είχα υποσχεθή τό ήλιακό ρολόι για γαμήλιο δώρο... Μαζύ με τό ρολόι θά πάρης και τις δεκάρες... Μά μην πής τίποτε του Ρότζερ προτου παντρευτήτε...

— Γιατί αυτό; ρώτησε ή νέα.

— Γιατί αυτός ό θλάκας, με τήν ήλιθια περηφάνεια του, έσως φαντασθή πώς σε παίρνει για τις... πέντε δεκάρες σου!

ΣΙΟΥΑΡΝΤ ΤΡΕΝΤ